

365. Tiéd vagyok

Louis Bonnet
(1805–1892)

Ti-éd va-gyok, ó, há - la nagy ne - ved - nek!

Im - már I - géd e - lőtt hó-dol-ha - tok. I -

má - dat - tal di-csér - lek, hűn sze - ret - lek,

Üd - vö - zít - tőm, ti - éd va - gyok!

2. Bolyongtam én üresen, kétség árnya Kísértgetett s vontak halálkarok, Midőn jöttél és fény gyúlt éjszakámban; Üdvözítóm, tiéd vagyok!

3. Beírva már nevem az életkönyvbe, Törvényedtől már el nem szakadok. Hatalmas vagy, megragadtál örökre, Üdvözítóm, tiéd vagyok!

4. Tiéd vagyok, amíg a földön élek S a mennyben is, hol várnak angyalok. Kegyelmedből ott vár az örökélet, Ott is tiéd, tiéd vagyok!

Edmond Henri Scherer (1815–1889)